

ВСТУП ДО КНИГИ ПСАЛМІВ

Книга Псалмів — це книга Єврейської поезії. Більшість псалмів були написані як пісні. Єврейська поезія не ритмічна, головна її риса — це паралелізм. Іншими словами, одні й ті самі думки багаторазово повторюються з деякими варіаціями. Деякі псалми мають циклічну структуру — вони закінчуються тією ж фразою, якою починаються (Пс. 102). Деякі мають форму акровірша — початок кожного вірша чи розділу починається з відповідної літери Єврейського алфавіту (Пс. 118). Цар Давид написав так багато псалмів, тому часто його називають автором книги Псалмів, але це не так. Він був лише одним з багатьох авторів. Давид привніс музику і псалмоспів в храмову службу. Він впорядкував служіння і обрав серед левитів талановитих людей, щоб бути музикантами в храмі. Автором одного з псалмів є Мойсей. Деякі псалми були написані пророками, інші ж — різними храмовими служителями-музикантами.

Книга Псалмів пронизує всю Ізраїльську історію, але становить якусь внутрішню історію, яка проходить паралельно описаним подіям. Більшість псалмів містять молитви й хвалу Богові. У них прославляється Бог, Який особисто бере участь в Ізраїльській історії. Він — Творець неба і землі, Він — Викупитель, Він — Творець історії, Він один гідний хвали і поклоніння. Вивчаючи книгу Псалмів, направляймо все своє серце до Нього і навчимося у псалмоспівців славити і дякувати Йому, приносити до Нього всі наші страхи і тривоги. Звеличимо Господа!

БЛАЖЕН МУЖ

Псалми 1:1–6

(2): Та в Законі Господнім його насолода, і про Закон Його вдень та вночі він роздумує!

1. Плодоносне дерево (1–3)

Цей псалом описує два види людей. Перші — блаженні, тому що в їх житті є рясний плід. Така людина не ходить на раду несправедливих, і не стоїть на дорозі грішних. Він не має нічого спільного з хитрими розбещеними людьми, що насміхаються над Богом та Його слугами. Як дерево, над водним потоком посаджене, він вкорінюється в слові Бога. Він наповнює свій розум і серце словом Бога. Дерево приносить плід у свій час, тому що його коріння живиться від потоків вод. Подібно такому дереву, людина, яка глибоко вкорінена у слові Бога, теж приносить хороші плоди.

2. Полова (4–6)

Людина, що не має коріння, може вважати себе розумною і вільною, але це помилка. Біблія називає таких безбожниками. Вона загине на суді. Як вічний вигнанець Каїн, вона жалюгідна, позбавлена кореня і плоду.

Молитва: Господи, допоможи мені зберігати Твоє слово у своєму серці і приносити Тобі хороші плоди.

Одне слово: ЯК ДЕРЕВО НАД ВОДНИМ ПОТОКОМ.

І ДАМ Я НАРОДИ ТОБІ, ЯК СПАДЩИНУ ТВОЮ

Псалми 2:1–12

*(8): Жадай Ти від Мене, і дам Я народи Тобі, як спадщину Твою, володіння ж Твоє аж по кінці землі!***1. Чого то племена бунтують?**

Світ, в якому ми живемо, збунтувався проти Бога. Люди, які не хочуть коритися Богові, вважають, що Його суверенне правління, це кайдани і пута. Але противитися Божому суверенітету марно і, зрештою, це веде до руйнування (5,9,12).

2. Помазанець

Божий Помазанець — це Месія, Син Божий. У Діях (4:23–28) Петро та Іван зміцнилися словами цього псалма, коли проповідували юдеям про Христа. Вони зрозуміли, що Бог — це суверенний правитель, і розп'яття Христа і гоніння, яким піддаються Його слуги, — це виконання Божого слова. Автор псалма не зупиняється на стражданнях, він очікує повної перемоги і проголошує Божий суверенітет. У тому, що Христос послав Своїх учнів проповідувати Євангеліє в усіх народах, проявилось Його право успадковувати землю.

Молитва: Господь, дай нам народи у спадщину і землі у володіння, заради імені Твого.

Одне слово: ЧОГО ТО ПЛЕМЕНА БУНТУЮТЬ?

Пн	Вт	Ср	Чт	Пт	Сб	Нд
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31		

ЗАВЖДИ ДЯКУЙТЕ ЗА ВСЕ

Ефесеянам 5:15–20

(20): дякуючи завжди за все Богові й Отцеві в Ім'я Господа нашого Ісуса Христа

1. Використовуючи час (15–17)

Божі люди не живуть зо дня в день бездумно та безцільно. Ми повинні бути мудрими. Особливо необхідно шукати того, що приємно Богу, і ніколи не лишайте цього!

2. Співайте в серці для Господа (18,19)

Життя християнина дуже радісне та активне. Не можна впиватися вином заради задоволення. Бог дав кожному християнину Свій Дух. Переповнюючись Святим Духом ми можемо співати Богу серцем та славити Його вустами, й через це укріпляти інших.

3. Завжди дякуйте (20)

Не легко бути вдячним, але Бог наказує завжди дякувати за все. Коли думаємо про Ісуса, тоді можемо дякувати, а коли думаємо тільки про себе та порівнюємо себе з іншими, — тоді завжди жаліємося.

Молитва: Господи, наповни мене Духом Святим, щоб я завжди співав Тобі в серці й дякував за все

Одне слово: ДЯКУЙ ЗА ВСЕ

НЕ ЗАСМУЧУЙТЕ СВЯТОГО ДУХА

Ефесянам 4:25–32

(30): *І не засмучуйте Духа Святого Божого, Яким ви запечатані на день викупу*

1. Не давайте місця сатані (25–28)

Тут згадуються три речі, які свідчать про те, що сатана має місце в нашому житті. По–перше, — це брехати іншим. Щоб говорити іншим правду, потрібна сміливість. По–друге, — це коли серцем володіє гнів. Від гніву потрібно позбавитись до заходу сонця. По–третьє, — це коли замість того, щоб працювати, матеріально залежиш від інших. Потрібно чесно працювати, щоб було чим поділитися з тим, хто потребує допомоги.

2. Говоріть для збудування (29–32)

Те, що ми говоримо, діє по–різному. Коли в нашому серці мимоволі є подратування, гнів, наклеп чи заздрість, тоді слова, що виходять з вуст засмучують Духа Святого та шкодять іншим. Наші слова мають збудувати.

3. Будьте ласкаві та милостиві

Доброта та милостивість потрібні не для того, щоб справити враження на інших. Вони сховані в нас. Ми повинні прощати інших, так як ми самі є прощеними грішниками.

Молитва: Господи, допоможи мені не засмучувати Твій Дух та збудувати інших

Одне слово: НЕ ЗАСМУЧУВАТИ ДУХА СВЯТОГО

**ЩОБ ХРИСТОС ЧЕРЕЗ ВІРУ ЗАМЕШКАВ У
ВАШИХ СЕРЦЯХ**

Ефесянам 3:14–21

*(17): щоб Христос через віру замешкав у ваших серцях***1. Щоб Христос замешкав у ваших серцях (14–17)**

Павло молився за своїх агнців, щоб Христос замешкав у їхніх серцях (Ів. 15:5). Християни відрізняються від інших людей, тому що в їхніх серцях перебуває Христос. Він — джерело нашого нового життя і основа для істинної любові. Що робить Ісус, перебуваючи в нас? По-перше, Він зміцнює нашу внутрішню людину Своїм Духом. Він робить це, коли ми просимо про це у молитві. Коли ми приймаємо Його вірою, Він приходить і перебуває в нас.

2. Пізнання Христової любові (18–21)

Перебуваючи в нас, Христос укорінює і зміцнює нас у Своїй любові. Ця любов жертвна. Він полюбив нас і віддав Себе на хрест за нас. Коли ми розкаємося, ми приймаємо Його милість та прощення, і одночасно Його любов наповнює наші серця. Вона досить широка, щоб охопити всіх людей, достатньо глибока, щоб пробачити навіть найжахливіші гріхи, достатньо довга, так що охоплює весь період історії, та достатньо висока, так що торкає саме серце Бога. Як ми можемо пізнати Христову любов, яка перевищує знання? Для цього ми повинні любити Ісуса, Який перший полюбив нас.

Молитва: Господь Ісус, прийди та перебувай в мені**Одне слово:** СЛАВА ГОСПОДУ ОД ВІКУ ДО ВІКУ

ПРИКЛАД ФІГОВОГО ДЕРЕВА

Марка 13:28–37

(31): *Небо й земля проминуться, але не минуться слова Мої!*

1. Мої слова не проминуться (28–31)

Коли на деревах розпускаються бруньки, а з землі з'являються квіти, ми знаємо, що наближається весна. Таким же чином ми можемо дізнатися, що наближається прихід Ісуса. Він дав слово, і Він повернеться. Він виконає Свою обіцянку.

2. Уважайте, чувайте й моліться (32–37)

Ісус залишив нас, Своїх слуг, щоб ми виконували доручену Ним роботу. Ніхто не знає, коли Ісус прийде вдруге, ні Ангели, ні сам Ісус, а тільки знає Бог–Отець. Тому і нам не потрібно витрачати час даремно, намагаючись вирахувати, коли прийде Ісус. Давайте краще виконувати роботу, яку Він нам доручив. Він наказав нам проповідувати Євангеліє грішному світові, щоб усі обрані могли почути, повірити і врятуватися до часу Його пришествя. Прийшовши, Він повинен застати нас за виконанням Його роботи, тому давайте постійно пильнувати, старанно працювати та бути готовими до зустрічі з нашим Господом Ісусом.

Молитва: Господь, я вірю в Твою обіцянку. Допоможи мені вірно виконувати Твою роботу, поки Ти не прийдеш.

Одне слово: ІСУС ВИКОНАЄ СВОЮ ОБІЦЯНКУ

ПЕТРО ВІДРІКАЄТЬСЯ ВІД ІСУСА

Марка 14:66–72

(72): І заспівав півень хвили тієї подруге. І згадав Петро слово, що Ісус був промовив йому: Перше ніж заспіває півень двічі, відречешся ти тричі від Мене. І кинувся він, та й плакати став

1. Петро втрачає себе (66–71)

Ісус сміливо сповідував Свою віру перед тими, у кого була влада вбити Його. Петро ж відрікся від Ісуса — і відрікся від себе. Він хотів бути вірним, тому пішов за Ісусом, коли інші повтікали. Але він слідував на відстані. І слідував без певного рішення в серці. Він став поміж солдатів і разом з ними грів руки біля вогню. Коли його впізнали, спрацював інстинкт самозбереження. Він піддався страху і тричі відрікся від Ісуса.

2. Петро згадує слова Ісуса (72)

Коли проспівав півень, Петро пригадав слова Ісуса (14:30). Ісус насадив Своє слово істини в серці Петра. Коли той пригадав його, то страх, сумніви і неспокій відразу залишили його, і з очей потекли сльози розкаяння.

Молитва: Господи, Ти знаєш мене краще, ніж я сам. Насади Твоє слово істини в моє серце і допоможи завжди пам'ятати його, щоб розкаятися, коли це необхідно.

Одне слово: ЙДИ УСЛІД ЗА ІСУСОМ З ВІДДАНИМ СЕРЦЕМ

ВСТУП ДО ПОСЛАННЯ ДО ЕФЕСЯН

Послання до ефесянам було написане апостолом Павлом під час його ув'язнення у Римі (60–61рр.). Ефес був важливим торговельним центром та провідним містом Малої Азії. Тут Павло провів три роки своєї третьої місіонерської мандрівки. Через його служіння не тільки церква в Ефесі, а й сім церков Малої Азії вкорінились та зростали. Тут він отримав видіння поширювати Євангелію в усьому язичницькому світі через Рим — центр імперії.

На відміну від першого послання до коринтян, в цьому посланні Павло не розглядає практичні проблеми віри та життя. Здебільшого він пише про Ісуса Христа та про *“таємницю Євангелії”* — великий план Бога викупити світ через Ісуса Христа. Таємниця Євангелії полягає в тому, що Бог полюбив усіх людей, та Ісус помер за язичників так само, як і за юдеїв. Тому Церква мусить посилати місіонерів, щоб донести Євангелію до невірних. Ми маємо з любов'ю ставитися один до одного, берегти духовний порядок у нашому зібранні та *“зодягнутися в повну Божу зброю, щоб могли ви стати проти хитроців диявольських”*.

Павло називає себе послом у кайданах, ув'язненим за проповідання Євангелії, та просить молитися, щоб він міг без страху проповідувати.

Handwritten notes area consisting of horizontal lines for writing.

ПЛІД ДУХА

Галатам 5:22–26

(22,23): А плід духа: любов, радість, мир, довготерпіння, добрість, милосердя, віра, лагідність, здержливість: Закону нема на таких!

1. Плід Духа (22,23)

Коли Божий Дух в нас, і ми підкоряємося Йому, в нашому житті і серці з'являється добрий плід. Кожна людина прагне знайти любов, радість і мир, все це є у Святому Дусі. Замість того, щоб бути дратівливими та нетерплячими, ми — терпеливі і добрі. Дух допомагає нам бути вірними і контролювати себе. Подумайте про практичне значення в вашому житті плодів Духа.

2. Розіп'яте тіло (24–26)

Ми Христові, коли приходимо до Ісуса з покаянням і вірою. Ми з'єднані з Ним в Його смерті і воскресінні через роботу Святого Духа. Тіло, з його пожадливістю і похотями, розіп'яте на хресті. Ми повинні тримати цю обітницю вірою, і вірою водитись Духом. Ми не маємо жодного приводу для гордості. Як прощені грішники ми повинні любити і поважати один одного.

Молитва: Господи, дай мені розіп'ясти мою грішну природу на хресті і наповни мене Твоїм Духом. Допоможи мені приносити плоди Духа.

Одне слово: ПЛІД ДУХА

ХРИСТОС БУВ ПРОКЛЯТИЙ ЗА НАС

Галатам 3:10–14

(13): Христос відкупив нас від прокляття Закону, ставши прокляттям за нас, бо написано: Проклятий усякий, хто висить на дереві

1. Відкуплені від прокляття (10–13)

Деякі люди хочуть робити все самі. Це гарно, але не в питанні праведності. Якщо ми вважаємо, що можемо самі здобути праведність, виконуючи закон, то помиляємося. За законом ніхто не праведний, тому що ніхто не може повністю виконати закон. Але, якщо ми не виконуємо закон, то ми знаходимося під прокляттям закону. Шлях віри інший: *“Праведний житиме вірою”*. Христос помер на хресті, щоб відкупити нас від прокляття закону, Він став прокляттям замість нас. Якщо ми живемо вірою в Ісуса, що помер за наші гріхи, то Бог зодягне нас в Його праведність.

2. Боже благословення (14)

Недостатньо просто забрати прокляття. Бог дав нам спасіння і благодать, щоб зробити нас благословенням для всього світу. Він виконав Свою обітницю Аврааму і послав Ісуса, щоб Той помер за гріхи світу. Через Ісуса Він звільнив нас від гріха і прокляття, щоб ми могли розказати про Нього грішному світу. Вірою ми прийняли прощення і обітницю Святого Духа.

Молитва: Господи, забери мій гріх і будь зі мною, як Ти обіцяв.

Одне слово: ВИМАГАЙ ВІРОЮ ТЕ, ЩО БОГ ОБІЦЯВ

ВВІЙДЕ ЦАР СЛАВИ!

Псалми 23:1–10

*(1): Псалом Давидів. Господня земля, і все, що на ній, вселенна й мешканці її***1. Хто зійде на гору Господню (1–6)**

Господь — Творець і Господар всього. Всі Його створення прагне до того, щоб пізнати Його і жити в Його присутності. Але хто може мешкати з Ним? Той, хто шукає Його, прагне Його обличчя, у кого чисті руки та щире серце, хто не нихіляє душу до марноти і любить правду — той може стати перед Ним і отримати прощення і благословення.

2. Піднесіте верхи свої, брами (7–10)

Брама охороняє вхід в місто а також вхід у серце людини. Псаломівець звертається до брами. Кожен коли-небудь вирішує, коли і для кого відкрити двері свого серця. Не можна відкривати їх для сатани, ворота повинні бути відкриті тільки для Царя слави. Тоді Він увійде. Хто ж то Цар слави? Він — Господь, що дає перемогу. Він — Господь, що принесе з Собою славу і честь.
Молитва: Господь, очисти мої руки і серце Кров'ю Ісуса. Бережи врата мого серця, щоб я відкривав їх тільки для Ісуса, Царя слави.

Одне слово: ХАЙ ВВІЙДЕ ЦАР СЛАВИ!

Я РОЗП'ЯТИЙ З ХРИСТОМ

Галатам 2:17–21

(20): І живу вже не я, а Христос проживає в мені. А що я живу в тілі тепер, живу вірою в Божого Сина, що мене полюбив, і видав за мене Самого Себе.

1. Не будуйте, що зруйнували (17–19)

Для християнина є небезпека знову звернути на дорогу старого життя. Замість того, щоб ходити з Ісусом, змінюючи життя і культуру, ми вертаємось до старих звичок. Це справжнє випробування для юдеїв і традиційних християн. Коли Павло говорив про будівництво того, що зруйнував, він мав на увазі життя відповідно до старих звичок і слідування (свідомо чи не свідомо) юдейським законам і традиціям замість того, щоб слідувати за Христом.

2. Я розп'ятий з Христом (20–21)

Християн не можна судити за виконання чи невиконання законів чи ритуалів. Я християнин, тому що я прийняв смерть Ісуса за мої гріхи і вірю в Його воскресіння. Я помер з Христом, коли розкаюся в своїх гріхах і повинен кожен день вмирати для гріха. Я був розп'ятий з Христом, і воскреслий Христос живе в мені, як і обіцяв. Він любить мене, і я люблю Його і хочу жити вірою в Нього.

Молитва: Господи, допоможи мені не жити старими звичками, а жити вірою в Того, хто віддав Себе за мене.

Одне слово: РОЗП'ЯТИЙ З ХРИСТОМ

ВСТУП ДО ПОСЛАННЯ ДО ГАЛАТІВ

Апостол Павло, напевно, написав це послання з Антіохії, десь між 48 і 53 роком. Воно адресоване галатійським церквам, заснованим під час його першої місіонерської подорожі. Це послання говорить про свободу у Христі. Поміж галатів у той час знаходилися деякі християни з юдеїв, які не могли приймати віруючих з поган, як своїх братів. Вони не приймали повеління світової місії від усього серця, а тільки бентежились із-за того, що погани не були обрізані і не притримувались деяких постанов закону. І взагалі, їм не подобались ті, хто хоч якось відрізнявся від них. Вони не бачили дивної благодаті і милості Бога, Котрий відчинив двері спасіння для всіх людей усього світу. Павло нагадує нам, що ми спасені тільки по благодаті через віру в Ісуса (2:16). Ми звільнені від кайданів гріха через кров Ісуса, тому повинні жити вірою в силі Святого Духа.

Зміст:

1. Апостол для поган — 1:1–2:21
2. Віра Авраама — 3:1–29
3. Віра заснована на обітниці, а не на законі — 4:1–31
4. Секрет справжньої свободи — 5:1–6:18

МІСІЯ, ПОСТАВЛЕНА ПІД СУМНІВ

Галатам 2:1–10

(8): бо Той, хто помагав Петрові в апостольстві між обрізаними, помагав і мені між поганами

1. Ми не піддалися (1–5)

З самого початку місія Павла до язичників була поставлена під сумнів. Строгі християни з юдеїв намагались переконати Павла, що необхідно навертати християн з язичників в юдаїзм, тобто щоб вони прийняли обрізання, юдейський закон і ритуали, щоб стали “істинними” християнами. Павло пішов до Єрусалиму і подав Євангелію, яку він проповідував, тим, хто був дуже близьким до Ісуса. Він хотів твердо триматися істини Євангелії і захистити свободу, яку віруючі мають в Ісусі.

2. Бог засвідчив покликання і місію Павла (6–10)

Апостоли в Єрусалимі нічого не додали і не забрали від Євангелії Павла. Вони зрозуміли, що як Бог працював через Петра, щоб дати юдеям Євангелію, так він працював і через Павла, щоб привести поган до Бога. Їм не подобались погани, але вони зрозуміли, що Бог любить їх і послав Ісуса, щоб Він помер за гріхи всіх людей.

Молитва: Господи, допоможи мені іти туди, куди Ти мене посилаєш, допоможи розуміти Твою роботу і підтримувати Твоїх слуг.

Одне слово: БОГ ЛЮБИТЬ СВІТ

